

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่จำเป็นต้องปิดตาของลูก คนโดยทั่วไปศึกษาเล่าเรียนด้วยดวงตาที่เปิดกว้าง

คำถาม: ผู้เลื่อมใสศรัทธามีนิสัยใจดีในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ซึ่งลูกๆ ไม่ควรจะมี?

คำตอบ: ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเทพใดก็ตามและเฝ้าแต่ร้องขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พวกเขาปลุกฝังนิสัยของการร้องขอบางสิ่งในตนเอง พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าลัทธิและร้องขอความมั่งคั่ง แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย ลูกๆ ไม่มีนิสัยนี้แล้วในเวลานี้ ลูกๆ มีสิทธิ์ในมรดกของพ่อลูกเพียงแต่ต้องเฝ้าแต่มองดูพ่อผู้ที่ไม่มีภาพลักษณ์ต่อไป ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกๆ จะได้รับรายได้ที่แท้จริง

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต นี่คือโรงเรียนแต่ลูกไม่ต้องดูรูปภาพหรือผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นี่ ที่นี้ในขณะที่เห็นใครก็ตาม สติปัญญาของลูกควรตรงไปหาผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ในโรงเรียนความใสใจของเด็กๆ จะอยู่กับครูเสมอเพราะพวกเขาต้องรับฟังครูเมื่อครูกำลังสอนพวกเขาอย่างแนนอน แล้วพวกเขาก็ต้องตอบครู เมื่อครูถามคำถาม นักเรียนก็จะให้สัญญาณ “ฉันสามารถบอกคำตอบกับครูได้” นี่คือโรงเรียนที่พิเศษที่สุด เพราะการศึกษานี้พิเศษที่สุด ผู้เดียวที่กำลังสอนนี้ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ดังนั้นลูกต้องนั่งด้วยการเปิดตาเพื่อศึกษาเล่าเรียน นักเรียนในโรงเรียนนี้อยู่เบื้องหน้าครูของเขาด้วยตาที่เปิดหรือไม่? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเคยนั่งปิดตาของพวกเขาและหมุนลูกปิดของลูกประจำ ผู้รู้เองก็นั่งปิดตาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้แต่จะมองดูผู้หญิง เพราะแต่ละคนคิดว่าจิตใจของพวกเขาจะเกิดความชุกชอน อย่างไรก็ตามโลกทุกวันนี้โตไม่ประชัน พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ แม้ว่าที่นี่ลูกจะมองที่ร่างกาย สติปัญญาของลูกก็ไม่ว่างเว้นในการจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์นั้น ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่จะจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ในขณะที่มองร่างกาย ลูกรู้ว่าบาบานั้นกำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังสอนเรา ท่านพูด God speaks เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ร่างกายไม่ได้ทำอะไรเลย ดวงวิญญาณรับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและถ่ายทอดความรู้ทางจิตหรือความรู้ทางโลก ดวงวิญญาณกลายเป็นครูทางร่างกาย ลูกศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยร่างกาย แต่เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาสิ่งนั้น สันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นถูกซึมซับไว้โดยดวงวิญญาณ ร่างกายกลายเป็นเงาเงา ไม่มีมนุษย์คนใดรู้อะไร พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง: ฉันเป็นคนนั้นคนนี้ ฉันเป็นนายกรัฐมนตรีนะ พวกเขาจะไม่พูดว่า “ฉันดวงวิญญาณได้ใช้ร่างของนายกรัฐมนตรีนะ” เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ลูกได้รับร่างกายเพื่อจะเล่นบทบาทของลูกที่นี่ หากไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างกายนั้นก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างมันก็เป็นเพียงศพที่นอนอยู่ตรงนั้น ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาคุณนี่ เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน พ่อพูดว่า จดจำพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูกด้วยผู้หนึ่ง นี่คือเรื่องที่จะละเอียดอ่อนที่จะต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน บางคนเข้าใจดีมากในขณะที่ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย มีเพียงสิ่งนี้ที่จะต้องเข้าใจอย่างมาก อัลฟาหมายถึงพระเจ้า, บาบ่า เพียงแค่พูดว่า “พระเจ้า” หรือ “อิสวร” ลูกจะไม่ได้ประสบการณ์ของความสัมผัสของพ่อ ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาที่เป็นหินเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้สร้างหรือตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้เฝ้าแต่ซ้ารอย เวลานั้นเป็นยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้อะไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ก่อนหน้านี้ลูกก็ไม่รู้อะไรเช่นกัน เวลานั้นบาบากำลังประดับตกแต่งลูกด้วยความรู้นี้ อย่างไรก็ตามทันทีที่ลูกออกไปจากที่นี่ มายาทำให้ลูกคลุกฝุ่นและทำลายเครื่องประดับของความรู้ของลูก พ่อตกแต่งประดับประดาลูก แต่ลูกต้องทำความพยายามด้วยตัวลูกเองเช่นกัน ลูกๆ บางคนก็พูดอย่างดุร้ายราวกับว่าพวกเขาไม่ได้รับการประดับตกแต่งเลย พวกเขาลืมทุกสิ่ง นักเรียนที่นั่งอยู่ข้างหลังไม่ได้สนใจเรียนมากนัก พวกเขาไปทำงานในโรงงานและกลับมามั่งคั่ง พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอะไรเลย อย่างไรก็ตามนี่คือการศึกษที่สูงมาก ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพในอนาคตโดยที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ที่นี่ลูกไม่ต้องนั่งในโรงงานและทำงานที่ทำให้ลูกมั่งคั่ง ทุกสิ่งที่นี่จะถูกทำลาย เพียงรายได้ที่ไม่สูญสลายของลูกเท่านั้นที่จะไปกับลูก ลูกรู้ว่าเมื่อมีใครตายเขาก็จะไปมือเปล่า เขาไม่ได้นำสิ่งใดติดมือไปกับเขา ลูกจะไปด้วยมือที่เต็มเปี่ยมของลูก สิ่งนี้เรียกว่ารายได้ที่แท้จริง นี่คือนิยามที่แท้จริงสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะหารายได้ที่แท้จริงได้ ลูกๆ ได้เห็นภาพลักษณ์นี้ แต่ลูกก็จดจำพ่อผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ เพราะลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันและดวงวิญญาณก็เห็นแต่พ่อของพวกเขาเท่านั้น ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่าน ลูกไม่ได้เห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกรู้จักพวกเขาด้วยสติปัญญาของลูก: ฉัน, ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายและร่างกายนี้

สูญสลาย แม้ว่าพ่อนี้จะมองเห็นลูกๆ อยู่เบื้องหน้าของพ่อ สติปัญญาของพ่อก็ตระหนักว่าพอกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ สิ่งที่พอกำลังสอนลูกในเวลานี้ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากสัจจะ ไม่มีร่องรอยของความหลอกลวงในสิ่งนี้แม้แต่หน่อย ลูก กำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ในขณะที่นี่คือดินแดนแห่งความหลอกลวง ยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความหลอกลวง และยุคทองคือดินแดนแห่งสัจจะ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข นั้น ท่านไม่มีภาพลักษณ์ ในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดมีภาพลักษณ์ ชื่อของดวงวิญญาณของท่านเปลี่ยนไปหรือไม่? ชื่อของท่านคือชีวาเสมอ ผู้อื่นทั้งหมดถูกเรียกว่าดวงวิญญาณ และชื่อที่พวกเขาได้รับหมายถึงร่างของพวกเขา ชีวาลิงกัมเป็นตัวแทนของผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบคือค้ายกย่องของชีวา ท่านคือพ่อด้วยเช่นกันและดังนั้น ลูกจะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน สิ่งสร้างไม่ได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ผู้สร้างจะให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่าน เมื่อใครบางคนมีลูกของเขาเอง เขาจะให้มรดกแก่ลูกของพี่ชายหรือน้องชายของเขาหรือไม่? ที่นั่นเช่นกันพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแก่ลูกที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน นี่คือการศึกษาล่าเรียน เช่นที่ผู้คนกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ จากการศึกษาล่าเรียน โยคะของพวกเขาขึ้นเชื่อมโยงกับการศึกษาของพวกเขาและผู้ที่สอนการศึกษานั้น ที่นั่นผู้เดียวที่กำลังสอนลูกนี้ไม่มีภาพลักษณ์ ลูก ดวงวิญญาณก็ไม่มีภาพลักษณ์เช่นกัน พ่อพูดว่า พอกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจว่าพอกำลังสอนลูกเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง ไม่ว่าลูกจะทรมานร่างกายมากมายเพียงไร นั่นก็ราวกับว่าลูกกำลังทรมานตัวเอง พ่ออธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบารู้ว่าลูกซึมซับทุกสิ่งตามลำดับกันไป บ้างก็เป็นบุดดูเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ความรู้นี้เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แม้แต่ผู้ที่ตาบอดเป็นง่อยหรือพิการก็สามารถเข้าใจได้ เพราะทุกสิ่งอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่ได้พิการหรือเป็นง่อย เป็นร่างกายที่เป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามพวกเขามีนิสัยมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการนั่งปิดตาและดังนั้นพวกเขาจึงทำเช่นเดียวกันที่นั่น ราวกับว่าพวกเขานั้นซาบซึ้ง พ่อพูดว่า อย่าได้ปิดตาของลูก ขณะที่เห็นใครบางคนอยู่ข้างหน้าลูก ให้พ่ออยู่ในสติปัญญาของลูกและแล้วเมื่อนั้นบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ง่ายมาก! อย่างไรก็ตามลูกพูดว่า บาบ ฉันไม่สามารถที่จะจดจำท่านได้ อ้อ! แต่ลูกสามารถจดจำพ่อทางร่างของลูกที่ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากเขาได้จนกระทั่งลูกตาย ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด และลูกยังไม่สามารถจดจำท่านได้หรือไม่! ลูกเรียกหาพ่อนี้ โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดนำทางฉัน! อันที่จริงเป็นสิ่งผิดที่จะพูดเช่นนั้น พ่อไม่ได้เป็นผู้นำทางของเพียงแค่นั้นเดียว ท่านคือผู้นำทางที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านจะไม่ปลดปล่อยเพียงแค่นั้นเดียว พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อมาเพื่อส่งทุกคนไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องขอสิ่งใดที่นี่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นเข้ามาสู่ขีดจำกัดและพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ฉัน! ฉัน!” โอ้ พระเจ้า ได้โปรดให้ความสุขแก่ฉัน! ซ้ำดีความทุกข์ของฉันเกิด! ฉันคือคนบาปที่ตกต่ำ! โปรดเมตตาฉัน!” พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้โลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัดกลับมาใหม่ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ พ่อมาทุก 5000 ปี เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นี่คือชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ มีเพียงสัตว์เดียวเท่านั้นที่พูดสัจจะ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และสัตว์ครู พ่อพูดว่า ผู้เป็นแม่เหล่านั้นจะเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า “ประตูไปสู่สวรรค์” อย่างไรก็ตามผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขา กำลังนอนอยู่ในนรก เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาเวลานี้ บาบากำลังแสดงหนทางไปสู่สวรรค์แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และพาลูกกลับไปเวลานี้ จึงพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาบของลูกจะถูกตัดออกไป บอกทุกคนเพียงสิ่งเดียว: พ่อพูดว่า กลายเป็นผู้เอาชนะมา และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อแสดงให้เห็นลูกทุกคนได้เห็นวิธีที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้คนกราบไหว้บูชาลัทธิในเทศกาลดีพมาลา พวกเขาเรียกร้องทรัพย์สมบัติจากเธอ พวกเขาไม่ได้พูดว่า ให้ฉันมีสุขภาพที่ดีหรือเพิ่มอายุขัยของฉัน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ อายุขัยของลูกนั้นกลับมา ยืนยาวมาก เวลานี้ ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูก: สุขภาพ, ความมั่งคั่ง และความสุข ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องขอก้อนกรวดและก้อนหินจากลัทธิ แต่พวกเขาไม่ได้รับแม้แต่สิ่งนั้น พวกเขาเพียงแต่พัฒนานิสัยนั้น พวกเขาจะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพเพื่อร้องขอบางสิ่ง ที่นั่นลูกไม่ต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ พ่อพูดกับลูกว่า ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะกลายเป็นนาย และด้วยการรู้จักวงจรโลก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ไม่จำเป็นที่ต้องพูดอะไรสำหรับสิ่งนี้เมื่อลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ เวลานี้ลูกจะกราบไหว้บูชาพวกเขาใหม่? ลูกรู้ว่าลูกเองจะกลายเป็นเช่นพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้นเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาสัตว์ธาตุทั้งห้าเหล่านั้น? เรากำลังได้รับอำนาจในการปกครองโลก และดังนั้นเราจะทำอะไรกับสิ่งนั้น? ลูกไม่ได้ไปที่วัด ฯลฯ ในเวลานี้ พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความรู้มีเพียงวลีเดียว “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ!” เท่านั้นเอง ด้วย

การจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกเคยเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม และลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากกับผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน ลูกควรมีศรัทธานี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกได้ ผู้นี้ไม่ใช่พระเจ้า เวลาที่เขาอยู่ในตอนท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เขาเคยเป็นเด็กชาวบ้านชนๆ และแล้วเขาก็กลับมาสวยงามจากหน้าเกลียด เขาเคยเป็นเด็กชาวบ้านที่ทุกคนอย่างแท้จริง และแล้วเมื่อเขากลับมาปกติเล็กน้อย บาบาก็เข้ามาในเขา เพราะเตาเผาจะต้องมีการสร้างขึ้น ใครจะเลี้ยงดูพวกเขาทั้งหมด? ดังนั้นใครบางคนที่มีธรรมดาก็เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด แล้วเขาก็เป็นผู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่สุดเช่นกัน เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด และเช่นเดียวกันกับลูก ไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว มีมากมาย เพียงผู้ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์วงส์เท่านั้นที่จะมาที่นี่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ที่เหลือก็จะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ ผู้ที่มาภายหลังจะได้ฟังความรู้เล็กน้อย แล้วพวกเขา ก็จะลงมาภายหลัง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามที่จะเก็บเครื่องประดับของความรู้ที่พ่อให้ไว้กับลูกอย่างถาวร อย่าได้ทำลายเครื่องประดับของความรู้ของลูกในฝันของมาตา ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและหารายได้ที่ไม่สูญสลาย
2. ในขณะที่มองดูภาพลักษณ์นี้ นั่นคือร่างกายที่มีชีวิตนี้อยู่เบื้องหน้าลูก จงจดจำพ่อที่ไม่มีภาพลักษณ์ด้วยสติปัญญาของลูก อย่าได้พัฒนานิสัยของการนั่งหลับตา อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง ที่รู้ถึงความสำคัญของเวลา และดังนั้นจึงมาเป็นอันดับแรก โดยการไปอย่างรวดเร็ว

ดวงวิญญาณที่มาใน “บทบาทอะแคว” ได้รับพรของ “การมาที่หลังและไปเร็ว ไปเร็วและมาเป็นอันดับหนึ่ง” ดังนั้น รู้ถึงความสำคัญของเวลานี้และใช้พรที่ลูกได้รับในรูปทางปฏิบัติ การหล่อเลี้ยงที่เป็นอะแควนี้ทำให้ลูกมีพลังอย่างง่ายตายและดังนั้น ลูกสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะว่าบัพดาดาและดวงวิญญาณเครื่องมือให้พรกับทุกคนให้โยยบินไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับโชคของการก้าวไปด้วยความเร็วอย่างง่ายตาย

คติพจน์: ด้วยสำนึกถึงของมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ “ไม่มีตัวตนและมีตัวตนที่เท่าเทียมกัน” จงกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***